Вестникът, който заслужавате!

Ардински глас

месечно издание на общинска администрация и общински съвет - Ардино

година XI, май 2012 | **www.ardino.bg** | **брой 5 (112)**

III международен литературен форум „Братство"

Ардино, 17 - 18 май 2012 г.

Духовни празници в столицата на човешката поезия

Третият международен литературен форум „Братство" се състоя в община Ардино. Два писателски съюза - на България и Турция, си дадоха среща в китното родопско градче. Съюзът на българските писатели бе представен от Воймир Асенов, Иван Есенски, Мюмюн Тахир и Николай Шопов, а съседната държава - от председателя на синдиката на турските писатели Мустафа Кьоз и Егемен Беркьоз. Сред официалните участници в проявата бяха още отколешните приятели на Ардино Ахмет Емин Атасой и Наджи Ферхадов, както и представителят на града-домакин Саффет Ерен.

Рицарят на изящното слово Иван Есенски превърна литературното четене в един малък спектакъл в ролята си на водещ. Той откри вечерта с послание от председателя на Съюза на българските писатели Николай Петев, който бе възпрепятстван да присъства поради заболяване.

След литературния спектакъл в Ардино (от ляво на дясно): Иван Есенски, Мюмюн Тахир, Сезгин Байрямов (клекнали), Неджми Ходжов, Нуртен Ремзи, Егемен Беркьоз, Наджи Ферхадов, Ахмет Емин Атасой, Ресми Мурад, Воймир Асенов, Мустафа Кьоз и Николай Шопов.

Ние се завръщаме в богоугодното място Ардино, като онези пчели, за да се влеем в кошера на голямата човешка поезия, а вие ни посрещате в днешната столица на българската поезия - Ардино, каза Воймир Асенов.

на стр. 3, 4, 5 и 6

Воймир АСЕНОВ

ОТНОВО В АРДИНО

Видях пак лястовичката прекрасна,
сградила пак под стряхата гнездо.
„Завръщането в Ардино е щастие!" -
изпя тя сякаш нота „горно до"...

Завръщането в Ардино е лято,
почиващо сред „Белите брези"...
Завръщането в Ардино е ято -
отново със Саффет и със Ресми.

Отново със приятели - богатство,
което е от по-етичен сой,
което свързва в поетично братство
Тахир с Есенски, мене с Атасой...

Над Дяволския мост прелитна ангел
и като в приказка и като в сън -
вода от Арда пие едно агне -
ах, Боже чедо - ти ли си, къзъм?

Невин или Невена те наричат -
не знам, къзъм, но дай ми знак,
че пак съм в Ардино, че пак изтичат
очите ми по тебе от мерак...

Вървим с Николай като дервиши.
Руми е стих под цъфнал стар салкъм.
Аллах версин, поети на Всевишния!
Прегръщам Ардино и теб, къзъм!

в броя

Месецът 2

III международен литературен форум „Братство" Ардино, 17 - 18 май 2012 г. 3-6

Публичност 11-13

Неразбории 14

Общество 15

Зона 16

Всеки ден с

ЕЛА

Приятно пътуване!

❑ Неделино - Ардино (10:30) - Кърджали - София
❑ София (18:00) - Кърджали - Ардино - Неделино

GSM: 0888 425 345; 0888 302 873

24 МАЙ

Ресми МУРАД, *кмет на община Ардино:*

Нека отстояваме идеите за равнопоставеност и толерантност към различията

24 май е денят, в който всеки от нас си спомня с благодарност за своите учители.
24 май е празник, който изпълва всички български граждани с гордост. Защото е най-светлият, най-красивият, най-човешкият празник.
24 май е празник на учителите, на творците, на дейците на културата - на тези, които продължават да разпръскват светлината на знанието.
Уважаеми дейци
на образованието и културата!
В общинските учебни заведения работят и учат хора събрани от магнетичната сила на знанието, обединени от желанието за успех. Затова свидетелстват резултатите в образователната, културната и спортната дейност. Основание за гордост са успехите на нашите ученици от участията им в общински, областни, регионални, национални и международни състезания, олимпиади, конкурси, фестивали, форуми и други.
Ръководството на общината подкрепя и насърчава всяка индивидуална или групова инициатива и желание за сценична, спортна и творческа изява.
Убеден съм, че с досегашното си трудолюбие и упоритост ще продължите да работите в името на образованието и бъдещето на нашите деца.
Скъпи деца и ученици!
На вас пожелавам да реализирате мечтите си и нека никога не стихва жаждата ви за духовно възвисяване!
Уважаеми съграждани!
Нека, всички ние, по отделно и заедно да отстояваме идеите на Кирил и Методий за равнопоставеност на народите и за толерантност към различията.
Нека да е честит празника на словото, на духа и на културата!

Из Слово на г-н Мурад,
произнесено на 24 май 2012 г. в Ардино

КРАТКИ

***

„В страната няма друга партия с такъв административен и управленчески опит на местно и централно ниво като ДПС“ - заяви лидерът на движението Ахмед Доган на възпоменателния митинг за жертвите на „възродителния процес“ в с. Бял извор. Доган бе

категоричен, че ДПС ще участва в следващия кабинет. Той поднесе венец на паметната плоча на загиналия по времето на „възродителния процес“ Кязим Паша.

***

На традиционния Международен волейболен турнир в община Нилюфер / Бурса, организиран от тамошните ни побратими по случай 19 май - Денят на младежта и спорта, нашите волейболистки спечелиха първото място. Състе-

зателките на треньора Месут Хайрулов се наложиха над опитните тимове на Нилюфер, Динар / Афйон и Кърклареli.
Кметът на община Ардино Ресми Мурад поздрави треньора Месут Хайрулов и момичетата от отбора, с думите: „Участвахте с оправдано самочувствие, постоянство и професионализъм в престижна надпревара, каквато е Нилюферската. Гордеем се с вашите успехи на общински, регионални, национални и международни състезания и първенства“.

***

Община Ардино става работодател на 138 регистрирани безработни. Те ще бъдат назначени на работа по две професионални направления - „помощник пътен строител“ и „ВиК - външни инсталации и мрежи“. Това стана възможно благодарение на проект, финансиран по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, схема „Развитие“. Теоретико-практическото обучение на безработните в Ардино, Бял извор, Млечино и Боровица продължи два месеца, съобщи заместник-кметът на общината Иззет Шабан.

МАЛКИ ОБЯВИ

- **ИЗКУПУВА:** въжени електротелфери - 5 и 8 т.
- **ПРОИЗВЕЖДА:** сапани, транспортьори, ленти, ролки и редуктори.

Тел.: 0878 293 733, rg_bulgaria@abv.bg

Воймир АСЕНОВ

Иван ЕСЕНСКИ

Мустафа КЬОЗ

Духовни празници в столицата на човешката поезия

от стр. 1

Той грабна публиката още в началото с две свои стихотворения, писани по конкретна случка в Ардино. Второто бе продължение на първото и се роди броени часове преди началото на срещата. Ще се радвам, ако следващия път успея да превърна това нещо в трилогия, добави той пред ардинската публика.

Мюмюн Тахир прочете две изящни есета от новата си книга, посветена на хората от Родопите - „Високо, зелено и нежно“.

Разстоянието разделя хората, но когато душите са взаимно свързани, разстоянията се преодоляват, сподели Мустафа Кьоз. Мислим си, че културата е в градовете, където индустрията е силно развита, но има нещо друго, което е по-важно. В това малко градче, ние виждаме именно това. Вашето градче определено следва примера на Струга, която доби световна известност със Стружките вечери на поезията, където се чете съвременна поезия от най-висока класа, добави още Мустафа Кьоз.

Свои стихове прочетоха всички участници в литературния форум.

Верният приятел на Ардино Ахмет Емин Атасой отбеляза, че вярва в звездата на Ардино.

Международният литературен форум „Братство“ вече се превърна в една от добрите традиции за Ардино, не само защото го превръща в обединителен център за творческата мисъл. Ние, като община трябва да продължим да го развиваме, търсейки нови и нови посоки, съобразявайки се с основните му цели - създаване на траен интерес към книгата и изкуството. Нашият форум „Братство“, според моето скромно мнение, е събитие от изпреварващо общество, което е крачка напред във времето, а това е от изключително важно значение за бясно галопиращият в комуникационно отношение 21-ви век. Ние знаем, че Ардино винаги е било с широко отворени очи към света на културата и това е една от причините за да се съхрани и развие. В проведените досега Ардински празници на художественото слово са взели участие изтъкнати поети и писатели от България и съседните страни, които по един или друг начин са вплели частица от своя дух в този на Ардино, каза в словото си в края на срещата кметът на общината Ресми Мурад.

Позволете ми да ви честитя Третия международен литературен форум „Братство“ и да пожелая на авторите, които са наши гости по време на тази културна проява да бъдат заредени с онази искрица, която води Ардино напред във времето, каза още Ресми Мурад.

РЕЗУЛТАТИ от международния литературен конкурс за млади дарования

Конкурсът бе част от съдържанието на Третия международен литературен форум „БРАТСТВО“ - Ардино, 2012 г. Съгласно статут за организиране и провеждане на форума и на основание заповед № 243/23.05.2012 г. на кмета на община Ардино, 3-членно жури (Ахмет Атасой, Иван Есенски и Саффет Ерен - председател) обсъди и класира представените стихотворения и разкази на български и турски език, както следва:

Стихотворение на български език

ДВЕ ПЪРВИ НАГРАДИ

- **Асан ПЕХЛИВАНОВ от Плевен за стихотворението „Мама окъпа Вселената“**
- **Лора ДИНКОВА от София за стихотворението „Краят на думата“**

ПООЩРИТЕЛНА НАГРАДА

- **Станислав ДОЙНОВСКИ от Ардино за стихотворението „Сън за Левски“.**

Стихотворение на турски език

ПЪРВА НАГРАДА

- **Джан КОЧ от Истанбул за стихотворението „Сега, ти...“**

ДВЕ ВТОРИ НАГРАДИ

- **Севда БУЛМУШ от Истанбул за стихотворението „Игра в Истанбул“**
- **Айля ИДРИЗОВА от Ардино за стихотворението „Посвещение“**

ПООЩРИТЕЛНА НАГРАДА

- **Айше КАСИМ от с. Богатино, Ардино, за стихотворението „Зов за единство“.**

Разказ на турски език

ДВЕ ПЪРВИ НАГРАДИ

- **Нур КОЛУМАН от Истанбул за разказа „Сезонът на моя живот“**
- **Нурай БАЙРАКЧЪ от Истанбул за разказа „Предградие“.**

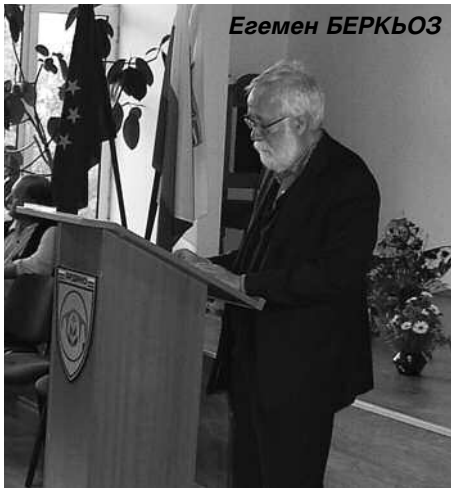
Бел. на редакцията:

Отличените млади таланти се удостояват със специални плакети на общинския кмет Ресми Мурад и грамоти.

Произведенията на наградените автори можете да прочетете в този и следващия брой на `Ардински глас`.

Николай ШОПОВ

Мюмюн ТАХИР

Егемен БЕРКЬОЗ

Гостуващите писатели, разпределени в групи, освен в Ардино проведоха последователни срещи в основните селища Бял извор, Жълтуша, Падина, Боровица и Горно Прахово

Бял извор - място за релакс или истинско творчество

По това време на годината меките склонове на Източните Родопи са особено красиви, въпреки Елинпелиновския дъжд, който ръси небето още от сутринта. Село Бял извор е накацало върху няколко склона от двете страни на Азмакдере. Автомобилът ни спира пред тукашното читалище „Пробуда“. Посреща ни с ведра усмивка читалищният секретар Надежда Миткова и ни предлага в оставащото време до срещата да опитаме тукашния специалитет „ходжакафеси“ - кафето на ходжата.

Питаме седящите в кафенето старци кога е строена тукашната джамия. Те поклащат глави мъдро и казват, че е било толкова отдавна, та никой не може да определи с точност.

Бял извор е едно от големите села в община Ардино. За постоянно тук живеят около 2 600 души. В селото има две мандри и училище, където учениците могат да завършат до 12-ти клас и едва след това да се пробват в някой университет.

Името Бял извор идва от извора с белите камъни, който блика в селото. Лично Георги Трайков разпоредил на мястото му да бъде вдигната красива белокаменна чешма. Той бил интернриран тук през фашистко време и останал изключително доволен от отношението на местните хора. Когато бил изгонят като държавен ръководител ги попитал какво искат да направи за тях. Тогава родопчаните поискали тази чешма. По-възрастните от тях и сега въздишат по времето на социализма, когато са живеели по-добре, защото имали работа, а това им давало известна сигурност.

Основният поминък на хората от Бял извор сега са картофите. През тази година обаче, хората ще изхвърлят продукцията си, защото прекупвачите ги изкупуват на цена от 20 стотинки за килограм. При това положение е по-добре да ги хвърлим, отколкото да ги дадем на тях, казват местните производители.

Бял извор е едно прекрасно място за релакс и оттмора, но едновременно с това ако един творец е дошъл да работи в уединение се превръща в невероятен катализатор на творческа енергия. Тук времето не е спряло, както мнозина обичат да казват за Родопите, то цъка своя неумолим ход и чертае бръчки по лицата на хората, както навсякъде, но тези бръчки сякаш са по-меки и заоблени, както околните хълмове.

Тук приключваме разговора, защото виждаме, че учениците са заели своите места в залата и очакват началото на творческата среща.

Деца докоснаха писатели

Писателите Воймир Асенов, Мюмюн Тахир и Николай Шопов се срещнаха най-напред с ученици от 11 и 12 клас в Бял извор. Срещата се състоя в читалище „Пробуда“.

Вашата аудитория е една от най-хубавите, пред които сме излизали някога, защото вие сте непредсказуеми. Опасно е да се говори с вас, защото вие сте от интернет поколението, каза в началото Воймир Асенов с осанка на мъдрец. Той грабна аудиторията още с първите си думи разказвайки две притчи от старотурския и китайския фолклор.

Най-хубаво е, когато гледаш пред себе си усмихнати хора, защото след усмивката идва песента, сподели Мюмюн Тахир. Той прочете няколко свои есета и кратък разказ. След като тримата писатели прочетоха по няколко свои творби пред младите хора,

тръгна непринуден разговор. Младежите се интересуваха от това, кои неща биха могли да вдъхновят даден автор, за да напише той литературно произведение. Така те научиха, че най-често това са нещата от живота, Родопа планина, понякога източник на вдъхновението може да бъде музика, филм, картина или дори едно изсъхнало борово клонче. Разговорът започна за българска поезия, премина през класиката за да приключи накрая със стихотворение на Робърт Бърнс. Всеки от вас е 90 на сто поет, останалото е труд, благодарим ви за прекрасното време, което прекарахме с вас, казаха в края на срещата творците.

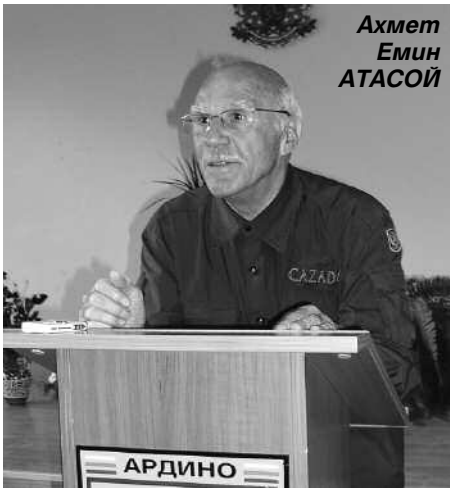
Първото, което направиха на срещата в **Падина** тримата известни писатели бе това да се съобразят с възрастта на аудиторията. Пред по-малките ученици те говориха най-вече за своите ученически години. Промениха почти в движение и стиховете, които трябваше да прочетат. Ваша Падина е една наистина обетована земя, каза Воймир Асенов. В контекста на разговора той вплете действителна случка от живота на известния детски писател Ангел Каралийчев.

Не се радвам, че не се познавам достатъчно, защото най-трудното нещо е човек да познава себе си, сподели философът Мюмюн Тахир. Той разказа на децата, че неговото родно село също е в Родопите, няколко хълма по-на юг, с което спечели сърцата им окончателно.

Николай Шопов разясни пък на новите си малки приятели, съвсем по детски какво представлява Съюзът на българските писатели. В края на срещата децата на Падина научиха още, че градовете не се славят с големината на своите площади, а с големината на своите писатели.

Ресми МУРАД и Наджи ФЕРХАДОВ

Ахмет Емин АТАСОЙ

Слънчеви хора пазят легендата за мома Жълтуша

Пролетният дъжд отмива стъклата на автомобила, капките хукват отдолу нагоре по стъклото, подгонени от въздушната струя, а пред нас се разкрива пейзажът на поредното родопско селце - Жълтуша. Известен наш писател беше казал, че всички тези малки селца и махали са мънистата от бисерната огърлица на Родопа планина и едва сега разбираме колко много е бил прав в това свое заключение.

Жълтуша е едно от селата в община Ардино, което по една или друга ирония на съдбата през последните няколко години попада в прам тайма на новинарските хроники с ужасни неща. Първия път, когато хората в България чуха името Жълтуша, торнадо беше отнесло покривите на къщите в селото. Вторият път бе разстрел на български работници в Испания, сред които имаше и човек от Жълтуша.

Но нека оставим черните спомени от миналото и да надникнем в днешния ден на Жълтуша. Посрещат ни директорът на основното училище и секретарят на читалището. Рояк лъчезарни и слънчеви дечица припкат край тях, сякаш да ни уверят, нас - безверниците, че най-чистото и светло място в Източните Родопи е именно тяхната Жълтуша. Легендата за девойката Жълтуша, за която дори всемогъщият Google не можа да ни каже нищо е материализирана в камък, тук - в центъра на селото.

Писателят Воймир Асенов разказва на притихналите в читалищния салон деца с осанка на древен мъдрец притча от старотурския фолклор, като се опитва да вкара в нея като участници самите деца с истинските им имена. Учудването му е истинско след като среща само имена като Калоян, Албена, Станимир и нито едно турско. През отсрещния прозорец ясно се вижда как островърхото минаре на джамията раздира ниския дъждоносен облак и от него се изсипва поредният чист като сълза пролетен дъжд.

Едва след края на срещата, когато сме поканени на жълтушенски колак от секретарката на читалището, той получава обяснение за недоумението си: „Ние, всички тук сме мюсюлмани по религия, но сме помаци и не знаем турски език, затова и имената ни са български“.

Тръгваме си някак осветлени от слънчевия дух на хората от Жълтуша с текста на песента за Жълтуша мома, написан ни лично от тях и с обещанието, че ще ни изпратят на електронната поща легендата за родопската девойка, за да я направим ние от своя страна достояние на чичко Google.

ДУМИ ОТ ТРЕТИЯ МЕЖДУНАРОДЕН ЛИТЕРАТУРЕН ФОРУМ „БРАТСТВО"

Иван Есенски: Винаги съм се чувствал щастлив сред моите земляци в Ардино, защото аз ви възприемам като такива. Най-големият успех за един творец е да спечели доверието и сърцата на своите съграждани. Ние ще сме щастливи в тези дни да оттерваме ритъма на живота с поетичното сърце на Ардино.

Егемен Беркьоз: Беше още през миналия век, когато чух прекрасни и възторжени думи за Ардино. В поезията периферии и център няма. Тя е едно цяло вселенско пространство.

Мюмюн Тахир: „Високо, зелено и нежно" - това могат да бъдат само Родопите и нищо друго....

Мустафа Кьоз: Поезията служи за изразяване на онази душевна енергия, която всеки от нас таи в себе си и тя на практика е изкуство без край. Разстоянията разделят хората, но когато душите са взаимно свързани, тези разстояния са преодолими. Това ни накара да се вдигнем и да дойдем на мястото, където се е родил големият турски писател Сабахаттин Али. Вашето градче следва примера на Струга, където се провеждат световно известните Стружки вечери на поезията и след няколко години аз го виждам с такъв ореол от слава.

Николай Шопов: Никога не съм идвал в Ардино. По няколко причини съм обиколил България поне три пъти, но тук наистина не бях идвал. Градът ви е наистина прекрасен, чист и спретнат.

Ахмет Емин Атасой: Аз съм много признателен и благодарен на Ардино. В Турция не говоря толкова много за моя роден край, колкото за Ардино. Аз вярвам в звездата на Ардино.

Саффет Ерен: Ардино постепенно, тихо и скромно гради своите мостове. Родината на словото са нашите сърца. Трябва да кажем по някакъв начин доброто, трябва то да бъде отбелязано, защото в нашите делници има прекалено много зло и срещу него трябва да има нещо, което да му противостои.

КОНКУРС - ПООЩРИТЕЛНА НАГРАДА

СЪН ЗА ЛЕВСКИ

Сънувам те, тъй както те описват -
рус, синеок и младолик,
в ръката силна здраво знаме стиснал
готов за подвиг най-велик.

Представям си как дълго ти си мислил
народа ни от робство да спасиш
и след борба неравна и жестока
за всички свобода да възвестиш.

И ако днес те помним и те славим
и вечно жив си в нашите сърца,
то е, защото всичко бихме дали
на тебе да приличаме, макар че
още сме деца!

Станислав ДОЙНОВСКИ
Ардино, ученик

Ardino'nun Sesi

• Mayıs 2012 • Hazırlayan: Saffet Eren •

3. Uluslararası Edebiyat Kardeşliği Günleri

17 - 18 Mayıs 2012, Ardino

Ardino'dan başka, Byal İzvor, Jıltuşa, Padina, Borovitsa ve Gorno Prahovo köylerinde 3. Uluslararası Edebiyat Kardeşliği Günleri gerçekleşti. Etkinliklerde Bulgaristan ve Türkiye'den yazarlar bir araya geldi. Bulgaristan Yazarlar Birliği Voymir Asenov, İvan Esenski, Mümün Tahir, Naci Ferhadov, Nikolay Şopov ve Saffet Eren tarafından temsil edildi. Ardino'nun yeni ve eski dostlarından, Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Mustafa Köz, Ahmet Emin Atasoy ve Egemen Berköz ise bu seferki edebiyat kardeşliğine renk kattılar.

Yazar İvan Esenski'nin sunuculuğunu yaptığı edebiyat dinletisi adeta bir temsile dönüştü. Esenski şölenin açılışında, ağır hastalıktan dolayı bizzat katılamayan Bulgaristan Yazarlar Birliği Başkanı Nikolay Petev'in mesajını iletti.

Voymir Asenov Ardinolulara hitaben, "Biz Allah'ın sevdiği Ardino kasabasına büyük insanlık şiirlerinin bir parçası olmak için geliyoruz, siz ise günümüzdeki Şiirin başkenti olan Ardino'da bizi karşılıyorsunuz" dedi.

Voymir Asenov, şiir dinletisinin daha başında Ardino'da vuku bulan konkre olaylar üzere yazılan iki eserini okuyarak seyircilerin gönlünü kazandı. Şair, "İkinci şiir, birincisinin devamıdır ve bu görüşmeden birkaç saat öncesinde doğdu. İleride bu iki şiirime bir üçüncüsünü daha eklersem memnun olacağım" şeklinde konuştu.

Mümün Tahir, Rodop halkına adanmış "Visoko, Zeleno i Nejno" adlı yeni çıkan kitabından iki deneme yazısı okudu.

Mustafa Köz, "Mesafeler, insanları ayırır, fakat gönüller bir olunca mesafeler aşılır. Biz genelde kültürün sanayisi çok gelişmiş olan şehirlerde olduğunu düşünürüz, fakat ondan daha önemli bir şey var. Bu küçük kasabada işte bu görünüyor. Kasabanız kesinlikle Struga'nın yolunda gidiyor, bu kasaba en yüksek kalitede çağdaş şiir okunan Struga Şiir Akşamları ile dünyaca ünlü oldu" diye paylaştı.

Ardino'nun büyük dostu Ahmet Emin Atasoy, Ardino'nun yıldızının parlak olduğuna inandığını kaydetti.

Edebiyat forumuna katılan tüm yaratıcılar kendi şiirlerini okudular.

Ardino Belediye Başkanı Resmi Murat görüşmenin sonunda yaptığı konuşmasında, "Uluslararası Edebiyat Kardeşliği Forumu, kasabayı sadece yaratıcı düşünceyi birleştiren bir yer haline dönüştürdüğü için değil, artık Ardino'nun güzel geleneklerinden biri oldu. Bizler, Belediye yönetimi olarak bu forumu, kitap okumaya ve sanata karşı kalıcı ilgi uyandırmak olan ana amaçlarını göz önünde bulundurarak yeni yeni arayışlar içinde geliştirmeye devam edeceğiz. Kardeşlik forumu, benim naçizane görüşüme göre, önde olan bir toplumun yarattığı güzel bir olay olarak ileriye doğru atılan bir adımdır. Bu ise iletişim yönünde hızla koşan 21. asırda son derece önemlidir. Ardino'nun daima kültür dünyasına geniş bir açıdan baktığını biliyoruz, onun korunması ve gelişmesine sebeplerden biri budur. Şu ana kadar Ardino'da yapılan edebi söz sanatı günlerine Bulgaristan'dan ve komşu ülkelerden önde gelen kalem ustaları iştirak etmiştir. Katılımcılar, öyle veya böyle Ardino'nun ruhundan bir parça olmuşlardır" dedi.

* * *

Şimdi, sen Taksim'de kayıp bir tramvayın buğulu camısın,
Üzerine defalarca kez ismin yazılmış ve avuç içleriyle karalanmış.
Arka koltukta oturan siyah kabanlı çocuğun suratındaki tebessümsün,
Hayallerine bulaşmışsın.
Ya da kayıp bir sokağın isminin ilk harfi, isminle başlıyor,
Havasına karışmışsın biraz ve sırtını sokağa yaslamışsın.

Sen bir aşk filmine yan yana alınmış iki koltuğun biletisin,
En romantik sahnesinde filmin, birleşen iki el,
Ve birbirlerine aptalca tebessüm eden iki aşık surat.

Sen; dandik bir radyo programında sırf mesaj ücreti ucuz diye,
İsminin ilk harfine sevgi dilekleriyle, ısmarlanmış bir şarkısın,
Üstelik çok hızlı geçtiğin için çalınmamış.

Sen çekip giden iki ayaksın, kaldırım rakımlı iki topuk
Ve o topuklara asfaltın tepkisisin.
Sen çekip giden bir bedensin bomboş, sen çekip giden bir bensin.

Can KOÇ, *İstanbul*

Sen; çalınan benliğimin hırsızın, kirli bir kalp, kahpe bir ruh.

Ben; ardından düşmüş, acıdan ibaret, bir göz yaşı.
Ben; unutulduğu için unutmaya çalışan aptal bir aşık,
Gururlu bir şair.

Ardino 3. Uluslararası Edebiyat Kardeşliği Forumu kapsamında düzenlenen Edebiyat yarışmasının Şiir kategorisinde Kardeş Kent Kartal / İstanbul'dan ***Can KOÇ*** *Birinci oldu.*

Nuray Merve BAYRAKÇI
İstanbul / Marmara Üniversitesi, Öğrenci

BANLİYÖ

Küçük şehirlerin uzak banliyöleri vardır. Uzun asfalt yolların henüz kaplamadığı uçsuz bucaksız boşluklarında incecik demirden raylar uzanır yılan gibi. Tüm ufak yerleşimleri birbirine bağlar sırasıyla ve uzak köylerin küçük hayatlar yaşayan insanlarının büyük hayallerine uzanır. Birbiri ardına eklenmiş uzun demir çubuklardan bir yoldur umutlara; demiryolu. Her bir tren, kimi zaman haber getirir banliyö insanlarına, kimi zaman ayrılık ama en çok da umut. Oysaki sır, demiryolunda, trende değil, her ufak banliyönün kendine özgü ufak istasyonlarındadır. İstasyonlar, küçük hayatların sessiz tanıklarıdır uzak şehirlerde. Büyük kentlerin insanları istasyon insanlarını hiçbir zaman tanıyamazlar. Kentlerin çok sesli gürültü kirliliğinin içinde kaybolur gider trenin çocukluğumuzdan kalan o tanıdık sesi. Hiçbir kentte bir istasyondan diğerine geçtiğinde düdük çalmaz tren. Ancak banliyö insanları için zamanın akışıdır o ses. Bir trenin gelişi; kimi zaman askerdeki sevgilinin bekleyişi, kimi zaman uzak bir kente bilinmeze yolculuk, bazen başka bir şehirdeki akrabalarınızdan gelecek bir emanet demektir.

Dünyada demir yolunun çalıştığı her yerde irili ufaklı binlerce istasyon vardır. Her biri başka başka yapılar, başka bir kültürün renklerini taşır. Ancak kim ne derse desin aynı dili konuşur istasyonlar; hüznün dilini. Karşılamaların sevinci bile değiştiremez bu dilin ahengini. Hep bir bekleyiş vardır kokusunda istasyonun, özlem, geçmişe aitlik ve derinlik. Metropollerin büyük istasyonlarında bile... Her peron, farklı farklı hayatları olan bin bir çeşit insan gibi farklı yerlere giden trenleri ağırlar, yine de hepsinin son durağı aynıdır. Döneceği yer hep bellidir insanoğlunun, kuş misali.

O günse tek başına elinde hayallerini doldurduğu eski püskü bavuluyla, belki saatler sonra gelecek, belki de hiç gelmeyecek o treni bekleyen genç adama uzaktan bakarken, yanında küçücük kaldığı yıkık dökük istasyon tek bir soruyu paylaşıyordu onunla; gitmek mi zor, kalmak mı?

Genç adam, mağrur bakışlarını uzakta bir noktaya kilitlemiş öylece duruyordu. Elleri kucağında birbirine kenetlenmişti, sanki kendisine hâkim olmak, durdurmak istercesine bedenini. Sıradan bir gidiş olmayacaktı onunki, giderse tam anlamıyla gidecekti, geri dönmemek üzere. Başıboş gibiydi; hiçbir kente, hiçbir eve ait değildi sanki. Ait olmanın ötesinde, hiçbir şeye sahip de değildi, küçük bavuluna doldurduğu hayallerinden başka. Bazı insanların, büyük hayalleri vardı. Dünyayı değiştirebileceğine inandıkları hayalleri... Onun da öylesine büyüktü işte zihnindeki dünya. Keşfettiklerini insanlara anlatmak için, gitmeliydi. Bir yanda korkudan tırnaklarını kemiren bir çocuk vardı sanki içinde; ya *başaramazsam*. Kaybedeceği ne vardı ki esasında? Birdenbire sanki bir şimşek çaktı gözlerinde. Parlayıverdi mavi gözleri. Kendi kendine bir şeyler fısıldadığı her halinden belliydi, sözcükleri bitince yüzünde bir gülümseme belirdi; *denemeye cesaret edemezsen yalnızca bir korkak olarak kalacaksın. Eğer dener de kaybedersen, bırak sana acısınlar, en azından kendine karşı kazanmış olursun savaşını. Eğer dener de kazanırsan, sadece kendini değil, hayallerini ve herkesin saygısını da kazanırsın. İşte o zaman kahraman olursun. Yap seçimini şimdi, denemeye korkacak, vazgeçecek burada kalacak mısın yoksa gerçek bir kahraman gibi kaybetmeyi göze alarak, cebinde sadece hayallerinle bilinmezliğine gidecek misin?*

Derinden düdüğü duyuldu, raylar sarsılmaya başladı yaklaşan trenin gürültüsüyle. Köhne istasyonun bir ucundan bir ucuna uzandı vagonları. Genç adam hızlı adımlarla yürüdü, bindi trene. Arkasına hiç bakmadı, sadece ileriye bakıyordu gözleri; geleceğine.

***

"Günaydın!" dedi tok ve yüksek bir sesle kahvenin kapısını aralayan adam. Uzun siyah bir pardösü giymiş, fötr şapkası ve tahta saplı şemsiyesiyle içeri girip zarifçe kapıyı arkasından itmişti. İçerideki herkes kafasını bir anlığına kaldırıp adama baktı, birkaç saniye. Kimisi bu içten selamı sakince bir baş hareketiyle karşıladı, kimisi umursamayıp gazetesine yeniden gömüldü. İçeride dört ya da beş masa doluydu. Adam kapının hemen yanındaki masaya geçip oturdu. Şapkasını ve pardösüsünü çıkarıp yerleşti koltuğuna. Günlük gazeteler ve bir fincan Türk kahvesi o gelmeden hazırlanıp masaya yerleştirilmişti bile. Birkaç seneden beri, her sabah gelir, şehrin doğu yakasının bu görkemli tren istasyonundaki, küçük kahvede kahvesini yudumlar, birkaç saat etrafı izler ve giderdi. Kim olduğu hakkında oradaki kimsenin bir fikri yoktu. Çok konuşkan bir adam değildi. Orta yaşlarını çoktan geçmiş, ancak hâlâ genç bakışları olan bir adamdı. Kahvede çalışanlarla sessiz bir dostluğu olmuştu yıllar geçtikçe. Sabahları, neredeyse her gün aynı şekilde içeri girer, ritüelistik biçimde kahvesi bitene kadar gazeteleri okur ve sonra yüzünde bazen tebessüm, bazen hüzünle geniş camekânlardan istasyondaki koşuşturmayı, insanları, trenlerin geliş

gidişini izlerdi. Varlığına öylesine alışmışlardı ki, fark edilmez olmuştu oradakiler için. Bir süre sonra, ketumluğundan sırrını da merak etmez oldular. Hepi topu garip zevkleri olan bir adamdı işte.

Gazetesine göz gezdirdi bir süre, kahvesinden içti. O gün her zamankinden biraz daha dalgın görünüyordu. Camekândan dışarı bakmaya başladı, gözleri belirli bir noktada takılıydı adeta birini bekler gibi. Bir an başını çevirip çay ocağına baktığında genç garsonla göz göze geldiler. Çocuğu yanına çağırdı.

"Sizden bir şey rica edebilir miyim?"

"Buyurun efendim, dinliyorum."

"Zaman zaman çok hoş müzikler dinletiyorsunuz misafirlerinize, eğer arşivinizde varsa bir Edith Piaf şarkısı dinlemek istiyorum."

"Mutlaka vardır beyefendi, hemen yerine getiriyorum dileğinizi."

"Teşekkür ederim."

Garson hızlı adımlarla arka tarafa gitti. Birkaç dakika sonra, tarihi kahvenin atmosferini cızırtılı bir kayıttan yükselen eşsiz bir kadın sesi kapladı. *Ne me quitte pas...* Adam, gülümsedi. Ellerini çenesinin altında birleştirip, dışarıyı izlemeye devam etti. Kahvenin diğer tarafında, caddeye bakan camekânın yanında genç bir kadın oturuyordu. Yükselen müziğin sesine kayıtsız kalamadı kadın, okuduğu kitabı bırakıp kendini şarkının büyüsüne bıraktı. Kırmızı ojeli uzun tırnaklarıyla masanın üzerinde şarkıya ritim tutuyordu. Şarkının sonlarına doğru, garsonu yanına çağırıp kulağına bir şeyler fısıldadı. Çocuk da ona uzunca bir açıklama yaptı. Şarkı bittiğinde kadın ayağa kalktı. Bakır kızılı dalgalı saçları beline kadar uzanıyordu, yüzünü uzun bir perçem gölgeliyor ancak yeşil gözleri birer zümrüt gibi parlıyordu. Koyu yeşil dizlerinin üzerinde bir elbise giymişti. Çantasını ve mantosunu aldı, boş kahve fincanının yanına parasını bırakıp, topuklu ayakkabılarının üzerinde birer mimari harikası gibi yükselen bacaklarıyla yavaş yavaş kapıya yürüdü. Tam kapıyı aralayacakken durdu, birbiri ardına değişen şarkılara kapılmış, istasyonda zamanın olağan akışını izleyen adama takıldı gözü. Fikrini değiştirip kapıyı bıraktı, adama doğru yürüdü.

"Zevkli bir seçimdi, mösyö."

"Mersi, matmazel. O sizin güzelliğiniz."

"Çok naziksiniz, teşekkür ederim."

"Genç bayan, bir kahveyle bana eşlik etmek istemezler mi?"

Genç kadın saatine baktı ve sonra adamın ışıldayan mavi gözlerine.

"Bir saat var daha trenimin hareket etmesine, sanıyorum bir kahve daha içebilirim."

"Yalnızlığıma güneş gibi doğmuş olursunuz. Böylesine yağmurlu, puslu bir günde kime, nasıl bir iyilik yapmış olmalıyım ki sizi bana hediye etti kader?"

Kadın gülümseyerek cevap verdi adama.

"Bu nezaket dolu iltifatlarınızla birçok kadının canını yakmış olmalısınız gençken."

"Sizin için yeterince yaşlı olduğumu biliyorum, matmazel. Güzelliğinizin büyüleyiciliğini fark edin istedim."

"Lütfen, yanlış anlamayın mösyö, sadece bir şakaydı."

"Sorun değil. Edith Piaf seversiniz demek siz de?"

"Hayran olunacak nadir kadınlardan biri, o. Özel biri... Dikkat ettim de şarkıyı dinlerken büyük bir coşku içinde dalıp gittiniz uzaklara, beklediğiniz biri mi var? Özlediğiniz..."

Adamın yüzünden bir anlığına bir hüzün geçtiğini düşündü kadın, ancak gülümsemekten vazgeçmedi. Cevap arayan gözlerle onu süzmeye devam etti.

Adam derin bir nefes aldıktan sonra,

"Beklemekten vazgeçtiğim biri, var evet."

"Vazgeçtiğiniz için mi her sabah birkaç saat boyunca istasyonu izliyorsunuz?"

"Meraklı genç bayan... Bunu nasıl öğrendiniz?"

"Birkaç kez rastladım size, aynı yerde aynı şekilde. Her seferinde birbirine benzeyen duygu yüklü şarkılarla, kalabalığa dalıp giden gizemli bir yabancı olarak kaldınız aklımda. Bugün sormak istedim."

"İlginizi çekebildiğime sevinmedim dersem yalan olur. İhtiyarlığıma rağmen güzel bir kadının dikkati beni mutlu edebilecek bir şey bugünlerde, hatta özellikle bugün."

"Anlatmak isterseniz, sizi dinlemekten zevk alırım."

"Oldukça uzun bir hikâye aslında, yine de sizi kırmak istemem. Hayatınızda hiç, kaybetmekten korktuğunuz oldu mu?"

"Birkaç kez. Gerçekten korktuğumu söyleyebilirim, daha çok hayatımdaki insanlarla ilgiliydi, ya sizinki?"

"Benim hikâyemdeki kaybetme korkusu, bir aşkla, hayatımdaki herhangi biriyle ya da sahip olduğum bir şeyle ilgili değil, bu daha kişisel bir durum. İnsan aldığı kararların sonuçlarına katlanmak zorundadır. Hayat yaşamak istediğimiz her şeyi istediğimiz her şekilde gerçekleştirebileceğimiz kadar uzun değil. Yol ayrımına geldiğimiz zamanlarda, seçeneklerden biriyle yolumuzu yeniden çizmemiz gerekiyor. Böyle zamanlarda seçimi aslında kimin yaptığını hiç düşündünüz mü? Seçim sanki bizim elimizdeymiş gibi görünse de, ipler kaybetme korkumuzun elindedir. İnsan, gerçekten istediğini seçemez hiçbir zaman, kendine en az kaybettirecek olanı seçer. Yıllar önce, tam da bugün yani 26 Aralık gününde, hayatının en riskli seçimini yapan bir adamın yaşadıklarına şahit oldum. Burası gibi görkemli, büyüleyici bir şehirde değil ama küçücük bir banliyöde, kuru, soğuk bir Aralık gününde, yapay bir güneş ışığında gözlerini uzaklara kilitleyip, hayatının o andan sonraki gidişini, ya hep ya hiç diyerek, kaybetmeyi göze alan genç bir adamdı. Küçük yerleşimleri bilir misiniz bilmem; hani insanların hayatlarının bir şekilde görünmez kale duvarlarıyla çevrelenmiş gibi bilmem kaç yüz metrekareye hapsolduğu, en büyük hayalin bile, zaman içerisinde yaşam gailesinde eriyip yok olduğu yerler. Öyle yerlerde, ne olmak istediğinizi seçme şansınız yoktur, ne olacağınızı, annenize, babanıza bakarak görebilirsiniz çok erkenden. Sizin için kendi kısıtlı hayatlarının çerçevesini geçmeyecek bir hayat hayal eden buna rağmen öylesine sevip bağlandığınız insanların olduğu, kendinizi ait hissettiğiniz bir yerden bahsediyorum.

İşte orada, büyümek buradakinden çok daha zordur, kendini fark ettiğinde banliyö insanının önüne bir yol ayrımı çıkar, ya kalacak zaman içinde kendini, düşüncelerini örümcek ağına dönmüş bir kısır döngünün içinde eritecek, ya da hayal kurmaya devam edecek, bilinmezliğe, kaybolmuşluğa düşmek pahasına kaçıp kurtaracaktır kendini o küçük şehirden.

→

Yirmi beş yıl önce bu tarif ettiğim banliyönün tek ve zar zor ayakta duran istasyonunda kafasının içinde yolunu seçmeye çalışıyordu genç adam. Giderse, arkasında ailesini, âşık olduğu ve hayatının sonuna kadar yanında olmak istediği kadını, tanıdığı herkesi, yaşadığı hayatı sonsuza kadar bırakmak zorunda kalacaktı. Kalırsa, kendine ait olmayan bir hayatı yaşamış olacak, bu dünyadan ayrılırken hep cevap bulmak istediği soruları tekrarlayıp duracaktı aklından. Öylesine derin bir sorgulamayı yaşıyordu onu fark ettiğimde."

"Neyi seçti peki? Kim olmayı istedi?"

"İstasyonda beklediği ses, aslında hayatının geri kalanını bir anda değiştirebilecek tek şeydi. Tren gelene kadar içi, içini kemirdi. Evden çıkarken kimseye haber vermemişti, veda etmemişti. Aniden, habersizce gidişinin onları üzeceğini biliyordu ancak, veda etmek zorunda kalırsa, gidemeyeceğini de. Tam ayaklanıp, bavulunu alıp, ne yapıyorum ben diye soracakken kendine, trenin tiz düdüğünü duydu. Fırladı oturduğu yerden ama dönmek için değil, gitmek için. Son hızla, o güne kadar yaşadığı hayatı yalanlayıp kendi gerçeğini aramak için. Gitti sonra, bilinmezliğine. Cebinde sadece trenin biletini ödeyebilecek kadar para vardı. Ancak o, ardına bile bakmadan bindi trene."

"Nasıl yapabildi peki bunu? Siz de, ben de itiraf ediyoruz kaybetmekten korktuğumuzu? O korkmadı mı gerçekten?"

"Korktu. Hem de çok korktu. O an gözlerine bakabilseydiniz, yaptığı şeyin ona ne kadar ürkütücü geldiğini anlayabilirdiniz. Karar verdiği an, bir an için kaybetme korkusunun içinden çıkıp uzaklaştığı andı. Ses... Trenin çıkardığı o yeni yollara davet eden dost canlısı ses, zihninin bir an için boş kalmasını sağladı. O boşlukta, gerçek kararını, korkularının baskısını hissetmeden verebildi ve gitti."

"Ya sonra? İnanılır gibi değil, sadece bir bilet parasıyla hiç yaşamadığı bir hayata nasıl gidebilir ki insan? Her şey gelebilir başına. Daha sonra, hiç karşılaştınız mı onunla?"

"Evet. Birkaç yıl önce, hayatımın geri kalanını tamamlamak istediğim şehrin burası olduğuna karar verip, uzak bir ülkeden buraya geldiğimde, trenden indiğimde gördüm onu. Değişmişti. Yirmi beş yıl geçmişti aradan dile kolay. Önce büyük şehirde, ufak tefek işler yapmış, biraz para biriktirmiş, sonra daha uzağa gitmiş, daha uzağa. Hayal ettiği her şeyi yaşayabilmek için, ona hayallerini hediye eden romanlarda okuduğu zihnine yerleşen tüm şehirleri, tek tek gezmiş. Dünyanın her tarafında, bir aşk bırakmış. Güzel kadınlar sevmiş, yabancı diller konuşmuş. Her dilde anlatmış tutkulu hayallerini. Nereden ve nasıl geldiğini kimseye anlatmamış. Çok çalışmış çokça yaşamış. Her şehirde, arkasından gülümseyen yüzlerle onu bekleyen dostlar bırakmış. Bir yere bağlanamamış epey zaman. Terk etmek önce bir alışkanlık olmuş, sonra bir gün durmuş, durulmuş. Yapmak istediklerinin sonsuz, hayatın kısa olduğunu fark etmiş. Dinlenmeye karar vermiş, tek bir kadını sevmeye, tek bir şehre bağlanmaya. Ancak, asla o banliyöye geri dönmeyi düşünmemiş. O trene bindiğinde, hayatının o kısmını silivermiş aklından, bambaşka biri olmuş. Hatta o gün beni gördüğüne sevinip sevinmediğini bile anlayamamıştım. Tıpkı benim gibi, o da hayatının geri kalanını bu büyüleyici şehirde inşa etmeye gelmişti. Bıraktığım gibi dalgın, istasyon insanlarını izliyordu bir bankta. Taşralı bir delikanlı olarak değil ama bu kez, zarif olgun bir beyefendi gibi. Onu dinledim, geçmiş yıllarda yaptıklarını bir bir anlattı bana sessizce. Hikâyesinin benimle karşılaşana kadar olan kısmını anlatmayı tamamladığında, o kendi yoluna, ben kendi yoluma yöneldik. Bir daha da hiç karşılaşmadık."

"Çok etkileyici... Umarım düşlediği hayatı bu şehirde bulabilmiştir."

"Bunu bilmiyorum ancak ondan çok şey öğrendim. Öğrendiklerimin arasındaysa en çok istasyonların insanların hayatında nasıl önemli bir dönüm noktası olduğu aklımdan hiç çıkmadı. Bu yüzden onunla karşılaştığımız günden beri buraya gelip, bir sabah kahvesi içiyor, insanların yol ayrımlarına gidişlerine tanık olmaya çalışıyorum. Düşünsenize, sadece tek bir hayatı yaşayabilirsiniz, ancak sonsuz sayıda hayata tanık olma şansınız var. Bunu neden değerlendirmeyelim?"

"Harikasınız mösyö." Genç kadın içten bir şekilde gülümsedi. Adamın hoş sohbetinden ve anlattıklarından oldukça etkilenmişti. Saatine takıldı gözü.

"Trenin hareket saatine on dakika kalmış, ben gitsem iyi olacak. Sizi tanıdığım için kendimi çok şanslı hissediyorum efendim."

"Bu benim şansım matmazel, emin olun. Kahveme eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim."

Biraz hınzır, biraz mutlu bir bakışla genç kadının elini alıp, öptü adam. Kadın kalktı, toparlanıp son kez baktı adama.

"Tekrar karşılaşabilmek dileğiyle mösyö, güzel günler." Adam, başıyla onayladı kadını. Kadın tüm asaletiyle camekân kapıdan çıkıp gitti. Arkasından birkaç dakika gülümseyerek baktı adam. Ardından o da kalkıp, pardösüsünü giydi, şapkasını ve şemsiyesini alıp, masaya bir miktar para bıraktı. Ertesi gün yine gelmek üzere, çıktı kahveden.

Yaklaşık yirmi dakika sonra genç kadın, kompartımanında okuduğu kitaptan başını kaldırdı. Kendi kendine gülümsedi. *Yaşamak için yalnızca bir hayata sahipsin, tanık olmak içinse sonsuz...* İlk bakışta çok özel bir bilgi gibi değildi ama tanıştığı gizemli adamın hayatının sırrıydı bu. Kadın, en az adından emin olduğu kadar emindi o genç adamın, o gün hikâyesini anlatan adam olduğundan. Her gün yüzlerce insan, fark etmeden gelip geçiyorlardı yanından. Birçoğu aynı kahvede oturup, aynı havayı soluyorlardı hatta ancak yalnızca bu genç kadın gibi dikkatli bakabilenler görebiliyordu O'nu. Tılsımlı bir sırdı adamınki. Birçok kimse için *hiç kimse* idi adam. Bir *"adam"* dı sadece. Genç kadınsa biliyordu, bundan çok çok daha fazlası olduğunu. O, yıllar önce büyük bir cesaretle geçmişinden yola çıkıp, kendi geleceğini yaratan bir kahramandı. Şimdiyse orada oturuyor, yaşayıp öğrendiklerini onunla paylaşabilecek kadar özel olan insanlara, kendince hayatın sırrını anlatıyordu. O sadece bir "adam" değildi o, "büyük" bir adamdı.

Kadının gözleri uzaklara daldı. O günden sonra etrafa biraz daha dikkatli bakacaktı. Kitabının sayfaları arasında, trenin hafif sarsıntısıyla kaybolup, gitti.

Ardino 3. Uluslararası Edebiyat Kardeşliği Forumu kapsamında düzenlenen Edebiyat yarışmasının Öykü kategorisinde Kardeş Kent Kartal Belediyesi'nden ***Nuray Merve BAYRAKÇI*** *ile* ***Nur KOLUMAN*** *Birinci oldular.*

Протокол № 6

Р Е Ш Е Н И Я

на Общински съвет - Ардино, приети на заседание, проведено на 9 май 2012 г.

РЕШЕНИЕ № 91

1. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, не приема плана за дейността и икономическата ефективност за една финансова година (2012 г.) на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино

2. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 64, ал. 1, т. 7 от Закона за лечебните заведения и т. 3. 1, буква „а“ и буква „в“ от Раздел IV от Договора за възлагане управление на Еднолично дружество с общинско имущество „Многопрофилна болница за активно лечение „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино, прекратява договорните взаимоотношения за управление на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино с управителя д-р Калоян Персенски.

3. Общински съвет - Ардино упълномощава кмета на общината да назначи временно изпълняващ длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино до провеждане на конкурс.

4. Общински съвет - Ардино възлага на временно изпълняващият длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино да внесе за следващото заседание на ОбС финансов план за стабилизиране на лечебното заведение за 2012 г.

РЕШЕНИЕ № 92

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, утвърждава:

- Структурата на училищата, детските заведения и ОДК в общината за учебната 2012/2013 година, съгласно Приложения № 1, 2 и 3;
- Разписанието на специализираните ученически автобусни линии на територията на община Ардино за учебната 2012/2013 година, съгласно Приложение № 4.

РЕШЕНИЕ № 93

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, реши:

1. На основание чл. 5, ал. 1 от ПМС № 212/02.09.2008 г. предлага за учебната 2012/2013 г. в списъка със „защитените училища“ от община Ардино да бъдат включени ОУ „А. С. Макаренко“ - с. Боровица и ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ - с. Горно Прахово

2. На основание чл. 5, ал. 1 и 2 от ПМС № 212/02.09.2008 г. възлага на кмета на община Ардино до 30.06.2012 г. да внесе мотивирано предложение в Министерството на образованието, младежта и науката, с приложено становище на Началника на Регионалния инспекторат по образование - Кърджали, за включване на ОУ „А. С. Макаренко“ - с. Боровица и ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ - с. Горно Прахово в списъка със „защитените училища“ за учебната 2012/2013 г.

РЕШЕНИЕ № 94

1. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА и във връзка с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 от Закона за общинската собственост, създава общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“.

2. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и във връзка с чл. 52, ал. 3 от Закона за общинската собственост, приема Правилник за дейността на общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“.

3. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА и във връзка с чл. 17 от Закона за социалното подпомагане, приема тарифа за определяне размера на таксите, които заплащат потребителите в центъра за услуги в домашна среда.

РЕШЕНИЕ № 95

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, приема отчет за изпълнение на годишния план за развитие на социалните услуги.

РЕШЕНИЕ № 96

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 1, т. 12 от ЗМСМА, чл. 19, ал. 2 и ал. 3 от Закона за социалното подпомагане и във връзка с чл. 36 (б), ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане, приема годишен план за развитие на социалните услуги за 2012 - 2013 г., съгласуван с дирекция „Социално подпомагане“ и Обществения съвет по чл. 35 от Закона за социалното подпомагане.

на стр. 12

от стр. 11

РЕШЕНИЕ № 97

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, приема допълнение към Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, околна среда и опазване на собствеността на територията на община Ардино, както следва:

Чл. 25. На територията на община Ардино е забранено:

ал. 14 (нова). Свободното изпускане на отпадъчни и канализационни води и замърсяването на околната среда.

При нарушение се налага глоба от 50 до 250 лева.

ал. 15 (нова). Отглеждането на животни в нерегламентирано изградени кокошарници, кошари, обори и други подобни постройки на допълващото застрояване и замърсяването на околната среда с животински отпадъци.

При нарушение се налага глоба от 50 до 250 лева. Нарушителят е длъжен да премахне незаконните постройки на допълващото застрояване и да възстанови терена.

Чл. 26, ал. 2 ***(изм.).*** Отглеждането на животни в постройки на допълващото застрояване да става, след разрешение от общинска администрация - Ардино.

При нарушение се налага глоба от 50 до 250 лева.

РЕШЕНИЕ № 98

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 16 в, ал. 1 от Наредба № 2/15.03.2002 г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване обществени превози на пътници с автобуси, упълномощава кмета на община Ардино да сключи договори за възлагане на превози по автобусни линии по утвърдената общинска транспортна схема за срок от три години, както следва:

- За автобусна линия Ардино - Мировец (14:00 - 08:30), с управителя на „Картал тур“ ООД.
- За автобусни линии Ардино - Ленище (07:00 - 08:00) и Ардино - Ленище (13:00 - 14:00), с управителя на „Олмена 06“ ЕООД.

РЕШЕНИЕ № 99

Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА и чл. 26 а, ал. 4 и 5 от Закона за народните читалища, приема докладите за осъществените читалищни дейности в изпълнение на годишна програма за развитие на читалищната дейност за 2011 година, съгласно приложения, представени от председателите на народните читалища, както следва:

- Народно читалище „Св. Климент Охридски - 1950“ - с. Боровица
- Народно читалище „Св. Климент Охридски - 1977“ - с. Чубрика
- Народно читалище „Христо Смирненски - 1985“ - с. Башево
- Народно читалище „Н.Й.Вапцаров -1957 г.“ - с. Долно Прахово
- Народно читалище „Нов живот - 1957“ - с. Гърбище
- Народно читалище „Изгрев - 1978“ - с. Синчец
- Народно читалище „Родопи“ - с. Ленище
- Народно читалище „Просвета - 1937“ - с. Русалско
- Народно читалище „Прогрес“ - с. Ябълковец
- Народно читалище „Светлина“ - с. Ахрянско
- Народно читалище „Нова светлина - 1950“ - с. Богатино
- Народно читалище „Лъч - 1955“ - с. Горно Прахово
- Народно читалище „Митко Палаузов - 73“ - с. Падина.

Сезгин БАЙРЯМОВ
Председател

Протокол № 7

Р Е Ш Е Н И Е № 100

на Общински съвет - Ардино, прието на заседание, проведено на 30 май 2012 г.

1. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, не приема плана за дейността и икономическата ефективност за една финансова година (2012 г.) на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино, поради липса на мерки за финансово стабилизиране на лечебното заведение и натрупване на неправомерни задължения.

2. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 62, ал. 3 и чл. 64, ал. 2, т. 3 от Закона за лечебните заведения и във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 1 от Наредбата за общинските търговски дружества, общинските предприятия и за реда за упражняване на правата на собствеността върху общата част от капитала на търговските дружества, прекратява договорните взаимоотношения за управление на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино с управителя д-р Калоян Персенски.

3. Общински съвет - Ардино упълномощава кмета на общината да назначи временно изпълняващ длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино до провеждане на конкурс.

4. Общински съвет - Ардино възлага на временно изпълняващият длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино да внесе за следващото заседание на общинския съвет финансов план за стабилизиране на лечебното заведение за 2012 г.

5. Общински съвет - Ардино, на основание чл. 60, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс и с оглед да се защитят особено важни обществени интереси, наличие на опасност за осуетяване и сериозно затрудняване изпълнението на акта и възможност да последва значителна и трудно поправима вреда за лечебното заведение от закъснението на изпълнението на акта, допуска предварително изпълнение на решението.

Сезгин БАЙРЯМОВ
Председател

ОТ ИЗВОРА

Ликвидационна акция

„...След направения анализ и сега действащата нормативна уредба, която изисква определен брой лекари и специалисти по здравни грижи, както и направената оптимизация на персонала, ***единствената икономическа ефективност на МБАЛ „Ардино“ ЕООД - гр. Ардино се свежда до спиране и премахване на сега действащата отоплителна инсталация, тъй като тя е неефективна, със закупуване на климатици за цялото лечебно заведение...“***

Из „План за дейността на МБАЛ „Ардино“ ЕООД за 2012 г.“

Съветниците уволниха повторно управителя на болницата

Една единствена точка бе включена в дневния ред на извънредното заседание на местния парламент в Ардино. Това бе решението за отстраняване на управителя на МБАЛ - Ардино, д-р Калоян Персенски. Докладната бе върната за преразглеждане от областния управител Иванка Таушанова с мотива, че не била включена в дневния ред на предишното заседание. Върнатата докладна бе разгледана в Постоянната комисия по здравеопазване, която излезе със свое писмено становище.

Председателят на местния парламент Сезгин Байрямов призова съветниците да се концентрират именно върху мотива посочен от областния управител и да се въздържат от излишни коментари, свързани с вижданията им за здравното заведение, тъй като те не са част от дневния ред на заседанието. След като съветници от различни парламентарни групи изказаха мнения, в духа на това, че болница в Ардино трябва да има, но да бъде подобрен контрола и да не се допуска тя да дърпа финансово общината надолу, се премина към режим гласуване. С 15 гласа „за“ от 19 присъстващи съветници решението бе прието.

Общинският съвет - Ардино, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, не приема плана за дейността и икономическата ефективност за една финансова година (2012 г.) на МБАЛ „Ардино“ ЕООД, поради липса на мерки за финансово стабилизиране на лечебното заведение и натрупване на неправомерни задължения, се казва в становището на Постоянната комисия по здравеопазване в местния парламент.

На основание чл. 62, ал. 3 и чл. 64, ал. 2, т. 3 от Закона за лечебните заведения и във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 1 от Наредбата за общинските търговски дружества, общинските предприятия и за реда за упражняване правата на собствеността върху общата част от капитала на търговските дружества, общинският съвет прекратява договорните взаимоотношения за управление на МБАЛ „Ардино“ ЕООД с управителя д-р Калоян Персенски.

Общинският съвет упълномощи кмета на общината да назначи временно изпълняващ длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ ЕООД до провеждане на конкурс, както и възлага на временно изпълняващия длъжността Управител на МБАЛ „Ардино“ да внесе на следващото заседание на общинския съвет финансов план за стабилизиране на лечебното заведение за 2012 г. На основание чл. 60, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, с оглед да се защитят особено важни обществени интереси, наличие на опасност за осуетяване и сериозно затрудняване изпълнението на акта и възможност да последва значителна и трудно поправима вреда за лечебното заведение от закъснението на изпълнението на акта, допуска предварително изпълнение на решението, се казва още в становището на Постоянната комисия по здравеопазване.

НАЩРЕК

ОПАСНОСТТА ОТ ПОЖАРИ ПРЕЗ ЛЕТНИЯ СЕЗОН

Летният сезон благоприятства за възникване и разпространение на пожари в горския и полски фонд. Това се обуславя от засушаването, наличието на горски площи до обработваеми земи, вилни имоти и пътища и други места, които предполагат движение и престой на хора.

Небрежното боравене с открит огън и пренебрегването на мерките за пожарна безопасност при съхраняване на селскостопанската продукция е една от причините всяка година част от тази продукция да бъде унищожавана от пожари.

За недопускане на пожари, нанасящи материални загуби, искаме да напомним на жителите на община Ардино необходимостта от стриктно спазване на противопожарните правила.

Съхраняването на тревни фуражи и тютюн да става в самостоятелни сгради намиращи се на разстояние не по-малко 10 метра от жилищни сгради.

Помещенията да бъдат с изправни ел.-инсталации, а осветителните електрически лампи да са защитени с глобуси.

При сушенето на тютюн в сушилни, с печки на твърдо гориво, низите да бъдат на разстояние не по-малко от 1 метър от печките и димоотводните тръби.

След приключване на сушенето, печките да се изгасят.

При устройването на купи със слама или друг груб фураж в дворовете и личните стопанства да се спазват следните разстояния:

- от горски масиви на не по-малко от 50 метра;
- от жилищни сгради и стопански постройки на не по-малко от 15 метра;
- от въздушни електропроводи на най-малко от 1,5 пъти височината на стълба
- от пътища от републиканската пътна мрежа на не по-малко от 10 метра.

При палене на открит огън за варене на компоти, огънят да бъде на безопасно разстояние от сгради, купи сено и други, а огнището да се огради с камъни, тухли, пръст или други негорими материали.

Огънят не трябва да се оставя без наблюдение и след приключване на варенето да се загаси.

При ветровито време не палете огън, тъй като това допълнително повишава опасността от пожар.

През летния сезон трябва да се внимава къде пушим и изхвърляме цигарите, когато се намираме на открито.

Винаги да се прояви бдителност и предприемат мерки за предотвратяване на детските игри с огън.

При пожар, ако горящата площ е малка, опитайте се сами да изгасите пожара, като използвате върхна дреха или сноп от набързо начупени клони, с които удряйте пламъците. Не сваляйте дрехите си - те поемат част от топлината, при действията си изхождайте от обстоятелството, че пожарът се разпространява по-бързо по посока на вятъра и нагоре по склоновете - от ниските части към върха.

- **При забелязване на пожар незабавно подайте съобщение на телефон: 112**

Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Ардино

ГУБЕРНАТОРКАТА ТАУШАНОВА ПОСЕГНА НА ПОКОЙНИК В МУСЕВСКИТЕ ГРОБИЩА

• Селяни се скараха заради ново гробище. Едните: Не щем "вода от мъртъвци"! Другите: Имат друг каптаж и не плащат!

Ново гробище в ардинското село Мусево скара местното население. Избраното място за извършване на религиозния обред било атакувано пред институциите от недоволни, според които под новия „Дом на покойника" бил каптажът, захранващ с вода селата Мусево и Паспал. Напрежението между двете страни набира скорост след като в казуса се намесва Областна администрация и Здравната инспекция.

„Преди 10 години започва изграждането на ново гробище за нуждите на селата Мусево и Паспал. Поради това, че почвата е само 0,50 м в землището на тези села се избира място подходящо според религията на хората и се насипва допълнително с пръст до 2 м. Направена е ограда с мрежа и е взето решение поради това, че гробището се намира по средата на Мусево и Паспал да се изгради ритуален дом, където да може да се извършат всички процедури по погребването на покойника според религията. Така наречената сграда Дом на покойника е построена преди близо две години", се казва в становището до медиите на инициативния комитет в подкрепа на гробищния парк. „Всичко това не се харесва на четирима човека от с. Паспал: Христо Николов Атанасов (Мусево), Пламен Павлов Чавдаров (Паспал), Георги Здравков Иванов (Паспал), Васил Данчев Соколов (Паспал) и се започва писане до всички институции в България с цел да се забрани да се погребват хора там и да бъде премахнато гробището. Мотивите на жалбоподателите са, че каптажите за вода се намират под гробището и те пият вода от там. След проверка на РЗИ - Кърджали е издадена заповед с изходящ № 12/02.11.2011 г., с което се забранява да се погребват покойници. Според заповедта, теренът е с наклон към водоизточници и според чл. 6, т. 1 и т. 4 от Наредба № 2 за здравните изисквания за гробищните паркове (гробища). Във връзка с това кметският наместник Николай Антонов и още трима съселяни посещават областния управител на област Кърджали за разговор, но получават следния отговор:

„Дори и една птичка да пие вода от там, няма да имате гробище..."

„На 16 декември 2011 г. е направен констативен протокол от комисия от четирима представители на Общинска администрация - Ардино, в което е дадено предписание да се възстанови старият каптаж за водоснабдяване, което е захранвало училището преди години и е част от с. Паспал (3 на брой са засегнатите семейства - според заповедта на РЗИ - Кърджали).

Кметският наместник на трите села Мусево, Паспал и Стояново Николай Антонов започва веднага работа по възстановяване на каптажа и изграждане на вододайна зона и по предписание на РЗИ - Кърджали с изходящ № 28/07.03.2012 г., където е дадено предписание от две точки: да се започне процедура по определяне, съгласуване и обособяване на санитарно-охранителни зони около водоизточника; да се извърши ремонт на съоръженията, довеждащи водата от водоизточника до резервоара, както и на самия резервоар; да се осигури съоръжение за обеззаразяване на водата в срок до 30 май 2012 г.

След разговор с кметския наместник Николай Антонов, той сподели, че срокът за изпълнение на предписанието е изпълнен и от 28 май 2012 г. ще бъде стартирано водоснабдяването на паспалчани.

По-горе споменатите жалбоподатели се оказват недоволни от новината и въпреки, че ще ползват вода за без пари, те пишат жалби до областния управител на област Кърджали Иванка Таушанова и РДНСК с мотив, че Дома на покойника е незаконен. След, което и с натиска на областната управа, представители на РДНСК посещават местността и впоследствие се стига до издаване на заповед № ДК-02-ЮЦР-102/ 26.04.2012 г. за премахване на Дома на покойника.

Тук изникват въпросите:

Областната управа значи ли, че е започнала акция за проверка на строителните книжа на всички гробища в района на община Ардино? Или то се отнася само за това гробище. Само това ли е незаконното строителство в област Кърджали? Защо не са взети същите строги мерки и на сградите в чашките на язовирите, където се издигат огромни палати и ресторанти?...

На 20 май 2012 г. е извършено погребение по принуда в новото гробище. Същите жалбоподатели (Христо Николов Атанасов (Мусево), Пламен Павлов Чавдаров (Паспал), Георги Здравков Иванов (Паспал) и Васил Данчев Соколов (Паспал), научавайки за това намерение на жителите на Мусево, сигнализират светкавично в областната управа, от там изпращат незабавно в неделен ден представител на РЗИ - Кърджали и полиция, с цел да се предотврати погребението в новото гробище. Събралите се близо 200 човека не се съгласяват с това и провеждат ритуала. По думи на свидетели, чули разговорите на проверяващия от РЗИ - Кърджали, който през цялото време е разговарял по мобилния с шефката си, която от своя страна уведомявала г-жа Таушанова", реагират от инициативния комитет.

Бележка:

Текстът се базира изцяло върху свидетелски показания и на документи, предоставени от инициативния комитет в състав:

Филип Любенов МАКАКОВ - председател

Румен Красимиров АНГЕЛОВ - секретар

Исмаил Хасанов КАРААХМЕДОВ - член

Здравко Велинов ОМЕРОВ - член

27 май 2012 г.

40-годишното ОДЗ „Слънце“ -

С ИМЕ, ПОЗИЦИЯ И МИСИЯ

Директорът Димитрина АЛЕКСАНДРОВА: Опитът за равносметка ни дава увереност за бъдещето на нашето детско заведение. Реалните резултати и широкият обществен отзвук потвърждават, че ОДЗ „Слънце” е предучилищно заведение с име, позиция и мисия. Това не се дава даром, а се завоюва.

Кметът Ресми МУРАД: Чувствам се удовлетворен от резултатното ни сътрудничество с ръководството на ОДЗ „Слънце”. Реализирахме няколко проекта, с които създадохме прекрасни условия за отглеждането и възпитанието на малките жители на нашия град.

Обединено детско заведение „Слънце“ в Ардино, в което днес се възпитават 130 малчугани, разпределени в шест възрастови групи, отбеляза 40 години от създаването си.

В двора на детската градина децата изнесоха пъстра празнична програма. На импровизираната сцена се появиха различни герои: цветя и калинки, лебеди, гимнастички, палячовци. Стилните костюми с орнаменти, воали и крилца украсяваха спектакъла в цветове и в хармония със звуците на народна, класическа, поп и детска музика.

Шестетажната торта, осигурена от общинското ръководство, бе кулминацията на празника.

Гостите на тържеството - кметът на община Ардино Ресми Мурад, председателят на Общинския съвет Сезгин Байрямов, родители, директори на детски градини, училища и институции, останаха възхитени от сполучливите изяви на малките палавници.

КОНКУРС - ПЪРВА НАГРАДА

* * *

Краят на думата
лази по черепа -
избелено.
Галя го,
казвам му:
„Пътят е спрял,
давай почивката”
Черно от болка
капе ли капе
дъждовното бреме.
Кажи им:
разбити са
с кораба,
лазещи гневно!
Аз ще те слушам
леко приведена,
пазеща нежно
заспал предел.

Лора ДИНКОВА, София

Учебно посещение в Брюксел

Среща в Главна дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“ на ЕК

По инициатива на сектора за техническа помощ към Министерство на земеделието и храните се проведе седмично учебно посещение в столицата на Европейския съюз - Брюксел. В него участваха петима представители на български местни инициативни групи, сред които и представител на МИГ - Ардино. Групата бе водена от вицепрезидента на Европейската ЛИДЕР асоциация г-н Панайотис Патрас.

Учебното посещение имаше за цел участниците да се запознаят с работата на институциите на Европейския съюз, с важността на мрежите, както на европейско и национално ниво, така и да се търсят възможности за сътрудничество чрез взаимодействие с белгийските местни инициативни групи. Членовете на малобройната делегация посетиха и осъществиха срещи в Европейската комисия - Главна дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“, където разговаряха с г-жа Хелън Уилямс, координатор за България по Програмата за развитие на селските райони. На преминалата изключително ползотворна среща бяха дискутирани проблемите и решенията при прилагането на подхода ЛИДЕР в България в настоящия планов период и промените, които се очакват през периода 2014 - 2020 г. Полезни срещи бяха осъществени и в контактните центрове на Европейската мрежа за развитие на селските райони, Европейската ЛИДЕР асоциация за развитие на селските райони, Фламандската селска мрежа, Селската фондация на област Валония, Европейската асоциация на мрежата на планинските представители. Експертите от българските МИГ имаха възможност отблизо да се запознаят и с работата на колегите си от белгийската МИГ „Бурдинале - Мехайн“.

Като краен резултат от проведеното посещение бе постигната договореност за изграждане на Национална мрежа на ЛИДЕР с групите в България.

Кудрет МУСТАФОВ, експерт в МИГ - Ардино

КОНКУРС - ПЪРВА НАГРАДА

МАМА ОКЪПА ВСЕЛЕНАТА

Докато багреше изгрева
с бадемовото на очите си
и проливаше кървавият показалец на утрото
от среднощните душевни катастрофи,
докато кадеше тамян и послания
в елейната тишина на катедрали
за вселенско здраве,
докато мъката гнездеше
в прерийните пожари на кръвта й
и върху ръбчето на босото й чело,
докато събираше в басмяна бохча
сапуна от селските мегдани,
запридаше в залеза лъжата,
ампутираше ноктите на злобата
и ронеше трохи за лястовиците
докато...

Мама запретна полите
на бялата си рокля,
преви се като дървото,
като реката се преви,
развърза пъпната връв на дъжда,
и с белите си длани
окъпа шестте милиарда на Вселената.
Мама окъпа Вселената.

Асан ХАДЖИПЕХЛИВАНОВ, Плевен

Абитуриентите от Професионална гимназия „Хр. Смирненски“ и СОУ „В. Левски“ - Ардино, приеха възможно най-добри поздравления и пожелания по случай завършване на училище и започване на един друг отрязък от живота им.

Евродепутатът проф. Владко Панайотов (АЛДЕ - ДПС) награди призьорите от поетичния конкурс за средношколци от община Ардино.
В навечерието на Третия международен литературен форум „Братство“, наградените Исмигюл Емин, Неше Мустафа и Севда Чауш от Професионална гимназия „Хр. Смирненски“ - Ардино, заедно с тяхната учителката Кадрие Юсуфова, посетиха Европейския парламент, докоснаха се до духа на Европа.

Живко Тенев гостува в Ардино с изложбата „Преди словото”

Това се случи по време на Третия международен литературен форум „Братство“. Репортерът и приятелят Живко е известен в средите на карикатуристите с псевдонима GISSEN. Той рисува еднакво добре с ръка, компютър, камера и слово. Това го прави един от най-добрите български творци от последното десетилетие. GISSEN има над 120 участия в престижни международни изложби и няколко награди от такива форуми.
„Карикатурата е мисъл-форма и тя въздейства без думи. Това е един универсален език, на който могат да се разбират прекрасно хора от най-различни националности и говорещи различни езици“, сподели авторът.
Живко Тенев подари

колекцията от 25 карикатури „Преди словото“ на общинския вестник „Ардински глас“, с посланието:
„Подарявам колекцията от карикатури „ПРЕДИ СЛОВОТО“ на вестник „Ардински глас“. Нека вестникът съхранява и показва тази колекция, когато има нужда от съпътстващи прояви по време на свои представяния в страната и чужбина.
Аз лично съм очарован от начина, по който общинският вестник на Ардино отстоява традициите на вестникарския занаят във века на интернет и високите технологии. Малко общини могат да се похвалят, че са успели да съхранят своите издания, още по-малко, че имат двуезични такива. Пожелавам на вестник „Ардински глас“ да продължава да бъде стожер на доброто и школа за много бъдещи таланти - журналисти, писатели, художници.
С уважение и поклон!
Живко ТЕНЕВ“

Ардински глас
РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО!
Главен редактор Саффет Ерен
Сътрудници Азиз Мурад, Гюнер Шюкри, Живко Тенев, Кудрет Мустафов
Адрес на редакцията 6750 Ардино, ул. „Бели брези“ № 29
03651/40 34, 0889301592, ard_glas@abv.bg
„Ардински глас“ е месечно двуезично издание на Общинска администрация и Общински съвет - Ардино